

[Carsten Raft.]

ligt Lærlingeraad for det andet. Der kommer den ærede Ordfører nu med en overraskende Udtalelse. Der var i begge de Lærlingeraad, vi foreslog, et Flertal af Arbejdsgivere; han forstod derfor vor Tilbøjelighed til at lægge Myndigheden fra Ministeren over til vore Lærlingeraad. Jeg maa bede den ærede Ordfører heroppefra paavise, hvor dette Flertal findes. Der er 4 Arbejdsgivere i Lærlingeraadet for Industri og Haandværk, der er 3 Fagforbundsrepræsentanter og 1 Repræsentant for Funktionærforeningerne. Arbejdsgivere kan disse sidste ikke være, og deres Placering i Lærlingeraadet for Haandværk og Industri er ganske naturlig, da det er disse Mennesker, der har mest Forstand paa at opdrage Lærlinge og derved vil kunne vurdere Tingene.

I det andet Lærlingeraad skulde der ogsaa være Flertal af Arbejdsgivere. Jeg beder det ærede Medlem paavise dette. Der er 3 fra Købmandsraadet, Købmandsforeningerne og Handelsstandens Fællesrepræsentation, og 3 fra Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund. Det er ikke med særlig Glæde, vi lader denne Fagforening udpege disse Repræsentanter, for den omfatter jo kun en lille Brøkdel af det paagældende Fags Medlemmer, men der er ikke nogen anden Fagforening, og vi tager den. Jeg vil imidlertid tro, at den Desavouering af den paagældende Fagforening, der her finder Sted, ikke vil blive velvilligt modtaget fra visse andre Ordførere, der er her til Stede. Nej, der er lige Tal fra begge Sider, og Paastanden om, at der skulde være Overvægt af Arbejdsgivere, er fuldkommen grebet ud af Luften. Men nu kan det ærede Medlem jo komme til at forklare det nærmere, naar han igen faar Ordet.

Jeg kan hermed konstatere, at der praktisk talt fra Forelæggelsen til Ministerens Afvisning ikke har været forhandlet i Udvalget. Jeg havde ønsket, at vi havde faaet noget ud af det. Men det maa være saadan for et stort parlamentarisk Parti, at skal man i Samarbejde med det, saa maa det ogsaa være et virkeligt Samarbejde og ikke blank Afvisning. Vi har været villige til et Samarbejde, vi har troet paa et Samarbejde, men at spise af Ministerens Haand ønsker vi dog ikke fra vor Side.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg takker Flertalspartierne for den Stilling, de i Udvalget har taget til det foreliggende Lovforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Julin, der

talte paa Venstres Vegne, vil jeg gerne sige, at nogenlunde det samme Lærlingeforslag, som Partiet Venstre her fremsætter, har jeg set tidligere i det andet høje Ting, og jeg kan ikke tiltræde det. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade anerkende de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte vedrørende de Følger, Gennemførelsen af dette Lovforslag vilde faa. Alene dette, at det ærede Medlem maatte gribe til den gode Snedkermester Iversen som den, der rigtigt viste, hvad Lovens Virkninger vilde blive, viser jo, at det ærede Medlem ikke selv kan tro paa, at Paastanden om, at Lærlingeloven skulde virke paa den Maade, er rigtig. Det ærede Medlem Hr. Julin skulde ogsaa have oplæst, hvad der et Par Dage efter Snedkermester Iversens Artikel i „Politiken“ stod i det samme Blad, nemlig dette, at det var da højst mærkværdigt, at det, naar det var saa økonomisk risikabelt at have Lærlinge, vrimgledede med Lærlinge, særlig i en Mængde Snedkerværksteder, hvor man uddannede i Massevis af Lærlinge for at sætte dem paa Gaden, saa snart de var blevet Svende. Hvorfor fik dette høje Ting ikke ogsaa det at vide, saa det havde faaet den anden Side af Medaillen at se?

Nej, alt det, man paastaar vil ske ved Gennemførelsen af denne Lov, vil ikke ske. Sandheden er, at dette Lovforslag har faaet en særdeles god Modtagelse i Arbejdsgiverkredse. Fuldt Tilfredshed har jeg naturligvis ikke kunnet vente — det vil man aldrig kunne vente, naar et Lovforslag indeholder udvidede Beskyttelsesbestemmelser —, men jeg er ganske sikker paa, at naar dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil det vise sig, at de Profeter, der har profeteret Ødelæggelse af Mesterlærerne, har taget fejl.

Det ærede Medlem Hr. Julins Klage over Formen for Udvalgsforhandlingerne skal jeg ikke komme ind paa, lige saa lidt som jeg skal komme ind paa de Klager, der er fremsat af andre ærede Medlemmer. Jeg kan ikke erkende, at jeg uden videre har afvist og bare har sagt ja eller nej. Jeg har ved Samarbejdene i Udvalget paa alle de Punkter, hvor jeg fandt det rimeligt, givet en Begrundelse for, at jeg ikke kunde tiltræde de stillede Ændringsforslag, medens jeg paa de Punkter, hvor der har været en saadan Klarhed, at man kunde nøjes med et Ja eller et Nej, har betragtet det som værende tilstrækkeligt.

Det ærede Medlem Hr. Prieme, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, har taget to Ændringsforslag, Nr. 14 og Nr. 37, tilbage. Jeg har i Dag haft Hen-